

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 114.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939748768/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Tredie Capitel

Hun er saa ung, som Rosens Knup,
Der viser os det stærke Røde,
Og just vil sprænge Bægret op,
For ret i Elskovs Sol at gløde.
C. Winther.

»Her seer du Indgangen til Skoven; naar du gaaer ligefrem, og dreier om ad den første Gangstie paa høire Haand, kommer du strax til Skovnyrnophens Bolig!« sagde Otto, idet han lod Vognen holde ved den Allee, der førte op til Præstegaarden; og Viggo gik med raske Skridt fremad i den anviste Retning, efter at have sendt et halv vemodigt Blik til den fredelige Præstegaard, bag hvis Blomsterhave Kirken hævede sig, og tusinde kjærlige Hilsener med Otto til dens Beboere.

Der var deiligt i den stille, svale Skov – men Bøgetræernes Sommerpragt, Fuglesangen og Blomstervrimlen i det friske Græs, der endnu bar glimrende Spor af Morgenduggen, vakte ingen hjemlig Følelse i Viggos Hjerte, skjøndt det var første Gang efter saamange Aars Forløb, han saae den danske Sommer igjen. Som Dreng havde han tidt søgt Ro og Ensomhed i Skoven, naar den sædvanlige Ufred gjorde ham Hjemmet utaaleligt, og han havde kastet sig ned og skjult sit Ansigt i Græsset, for at undgaae Synet af den milde Solglands der forgyldte Bladene – Naturens hellige Harmonie fyldte hans barnlige Sind med Rædsel over alle de onde Lidenskaber der forstyrrede Freden og Tilfredsheden i hans Hjem – og i hans Hjerte.

De første Indtryk forvindes og udlettes aldrig – de følge os hele Livet igjennem, til Velsignelse eller til Forbandelse. Naar de forlængst ere i Graven, som gjorde vor Barndom lykkelig eller forbittede den, naar vort Barndomshjem staaer øde og forladt – har Erindringen dog ikke forladt vort Hjerte, og forlader det ikke, før